

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhozhozva, v. vidékre
postán küldve:
Égész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Ooppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

148. szám.

Brassó, Csütörtök, december 23-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás.

Öt vármegye — Brassó, Fogaras, Nagy- és Kis-Küküllő és Szeben — területén az egyetlen magyar lap a „Brassó”.

Életet adott neki az égető szükség, — ez tartja fenn. Tendenciája: a magyar állam-ésme terjesztése s a magyarság tömörítése, — a különféle nemzetiségek közötti béke s egyetértés előmozdítása, az ipar és kereskedelem fejlesztése.

Hivatalos közlönye ezen törvényhatóságok csaknem minden egyesületének, az „E. M. K. E.” fiókjainak s e megyék szabadelvű pártjainak.

Munkatársai között hazánk legnevezetesebb publicistái és írói s ezen öt megye csaknem minden kiváló férfia foglal helyet. Egyes rovatai, mint a közkeveltségnek örvendő román és német lapszemle, egyedül állanak a magyar hírlapirodalomban. E lap felülhelyezkedve a pártérdeken, egyenlő mértékkel mér mindenkinek. Munkatársai között nemcsak magyarok, hanem szászok is vannak. Ez a jele mérsékelt, higgadt s komoly magatartásának.

Közvetetlen működési területe a nevezett öt vármegye, mi mellett természetesen hazánk és a külföld minden politikai és társadalmi mozzanatát éber figyelemmel kíséri.

Brassó-, Fogaras-, Nagy- és Kis-Küküllő-megyék összes állami, törvényhatósági (községi) és bírósági hivatalos közleményei és hirdetései a „Brassó”-ban jelennek meg.

A jövő évi képviselő-választások különös érdeket kölcsönöznek a „Brassó”-nak. Ezen öt megye politikai mozgalmainak ez lesz leg-hűbb tükré.

A „Brassó” egyelőre — a mig napilappá válnék — hetenként háromszor egy ivnyi terjedelemben — igen gyakran melléklettel — jelenik meg.

Jövő évvel harmadik évfolyamába lép. Kérjük tisztelettel a n. é. olvasóközönség s e megyék községeknek szives pártfogását. A kö-

zelgő ünnepekre s az új évre mi is kérünk egy kis ajándékot olvasóinktól. Ha minden előfizetőnk csak egy új előfizetőt szerez, gazdagon ajándékozott meg minket.

Ezt kérjük t. olvasóinktól.

A „Brassó”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Képviselőválasztási mozgalmak.

Megszoktuk az ország fővárosától a jó példákat. Hivatása is a vezérszerepet vinni. Feladata utat mutatni a vidéknek, mely legnagyobb részben követi is.

Tagadhatatlan, hogy a főváros eddig méltóan is töltötte be ezen szép hivatást. Csak az újabb időben merült fel két eset, melyben a vidék — remélhetőleg — nem fogja követni, hahogy saját érdekeit jól fogja fel. Az egyik azon szomorú állapot, melyet a főváros a legutóbbi kolera-járvány alkalmával a világnak feltárt, t. i. egészségügyi tekintetben.

Mentse az ég hazánkat, hogy e példát kövesse a vidék. A főváros hanyagsága százakra menő áldozatot követelt emberi életben, s a második káros eset ezrekre menő kárt okozni pénzben. A mit a kolera pusztított életben, azt követelik a választási mozgalmak közvetve és közvetlen pénzben.

Valóban sajnálatra méltó tünemény, hogy a főváros választóközönségének egy része már most, egy jó félévvel is korábban megindítja a választási mozgalmakat. Sajnálatos, hogy nem gondolják meg ily mozgalmak következményeit: a munkaerő elvonását, az örökös korcsmai dorbézolásokat és a korrupció növekedését.

A főváros két kerületében az akció oly hévvel és erélyel indult meg, mintha csak nyolcz nap választana már el a választástól. — Természetes, hogy a nyomás ellennyomást szül s a mily mértékben az egyik párt mozog, ép oly mértékben örködik a maga érdekei felett a másik. Azonban mégis csak nagy lelkiismeretlenség kell az ily korai akció provokálásához.

Hogy minden párt előkészületeket tesz a jövő évi küzdelemre, azt értjük. Hisz mi is előkészítettük magunknak a talajt. Megtetük mi is azt, a minek most az ideje, de itt

megállunk. Ha ezt teszik vala az illetők is, semmi kifogásunk sem lehetne. Amde ők nem elégedtek meg ezzel; pártgyűléseket tartanak, jelölték érdekében agitálnak, szóval provokálták a választási izgatottságot a maga komoly valóságában, s így csakis ezen uraknak köszönhető — már a ki megköszöni nekik — ha a polgárság a munka helyett egy féléven át örökös izgatottságban, kenyeret adó munkájától elvonva, egyik nap mint a másikon a korcsmában tengeti életét.

A mi azonban sajnálatosabb: hogy az országgyűlési pártok irányadó körei nem hogy felvilágosítanak választóikat, sőt ellenkezőleg még tápot is adnak nekik az által, hogy e pártok is teljesen szervezkednek a választásra.

Vajjon mit akar az ellenzék elérni azzal, hogy már most bocsátkozik választási hecczekbe, hogy már most megalakítja a korrupciót tenyésztő választási végrehajtó bizottságokat; hogy már most szétküldi a maga vándor apostolait, a kiknek hivatása, hirdetni a nép előtt az ellenzék magasztos (!) elveit: azt nem tudjuk. Mi azt hisszük, hogy ezzel a népek jó szolgálatokat nem tesznek. A választásokig még sok az idő. Elég jókor lesz a mozgalmakat egy-két hónappal — ez is korai — a választás előtt megkezdeni. A mi népünk különben is nagyon inklinál a kirugaszkodásokhoz. Nem kell azt forcirozni.

A mily rosszul esik látnunk az ellenzék ezen eljárását, ép oly jól esik, hogy pártunk mindenütt tartózkodik a rossz példa követésétől. A jó bornak nem kell czégér, mondja a közmondás. Az ellenzék, midőn már most kezdi meg működését, csak azt bizonyítja, hogy a népnél vajmi gyenge lábón áll, — mig a szabadelvűpártnak nem kell előbb keresni a népszerűséget.

Azonban eltekintve ettől is, mégis jó volna meggondolni az ellenzéknek, hogy mit cselekszik. A polgárság nyugalma s anyagi, az egész országnak pedig közgazdasági érdekei követelnék, hogy hagyjon félbe az ellenzék a maga akciójával, függeszsze fel azt legalább még egy négy hónapra. Elég ideje marad akkor is, beszélni a maga légváraitól s szidni a kormányt, mely eladja s megnyomorítja az országot.

A ki hitelt ad nekik most, akkor is fog adni. A ki — pedig a nagyobb része —

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Mit hoz a Jézuska?

Rajz: Harmath Lujzától.

A férj elmélyedve olvasott az asztal mellett, míg a nyolcz-kilenc évesnek látszó kis leányka élénk játékot folytatott a szönyegen szétszórt bábuival, édes, zengzetes hangon csevegve hozzá:

— Igy ni! Te a szobákat takarítod mint Katalin; aztán el ne törd a lámpát azt mondom! Te meg eredj husért, ha bepiszkoltad szép ruhádat, hát büntetésül mars ki a konyhába szakácsnének... Magácska meg üljön ebbe a kis székbe, de szófogadó legyen ám, mert mamácska haragszik!

A feleletet nem várja, hanem vidám hangon, mintha nem egy eltemetett élet történetéről lenne szó, folytatja:

— Itt a könyv, tanuljon, aztán jól viselje magát, mert különben meghal a mamája: érti?

A férfi hirtelen felkapja fejét s összevont szemöldökei alól komor tekintetet vet a játszó gyermekre. Amaz nem is sejtve e sokat mondó tekintet rajta pihenő sulyát, tovább cseveg:

— Mariska is sirt, sokat sirt, aztán egy reggel nem volt a mamája sehol; nem volt a ki megcsokolja.

A gyermek ölébe kapja kedvenc bábuját s mint szerető anya gyermekét, csókjaival halmozza el.

— No lám, milyen jó, a kinek mamája van!

A férfi izgatottan ugrik fel helyéből, keble zihál, mintha kinos gondolatok tépdésnék s néhányszor nagy léptekkel fut végig a szobán.

A gyermek nem sejtje a háborgó szenvedélyeket, melyek a férfi szívet kinozzák, nem ismeri fel a kintől elborult arczon a borzasztó lelki harc nyomait, az ő világa még angyalok zenéjével van tele s lelke csupán örömet bír befogadni, s mosolyában a menybolt tükrözik vissza.

A férfi megállt a játszó gyermek előtt s izgalomtól remegő hangon szólt:

— Mariska, menjen feküdni!

— Mit gondolsz papa! Még a babák sem álmosak!

A férfi majdnem durva hangon folytatja:

— De maga legyen álmos!

Az okos kis szemek nagyot néznek s mintha a tiszta lélek ösztöne sugalmazná, oly különös feleletet ad.

— Kimegyek Katalinhoz játszani inkább, hisz az angyal már jár az ablakokhoz s nem hoz semmit az álmos gyermeknek!

Aztán szedegeti kis kőtenyékébe játékszereit, de sehogy sem megy az, a hogy rakosgatja, ép úgy

csuszálnak le a szönyegre s nagyokat nevet saját ügyetlenségén.

A férfi türelmetlenül nyul a csengetyü-zsinórhoz s a belépő szobaleánynak szigorú hangoz parancsolja, hogy szedjen minden játékot össze s vigye Mariskát a mellékszobába játszani.

Midőn egyedül maradt mély elkeseredés vett rajta erőt.

Minő hitvány az ember élete, ha egyszer a végzet kegyetlen kezekkel markol bele... Nem több egy porszemnél, egy atómnál, melyet a vihar kénye-kedve szerint lők idébb-odább... Nem több egy száradt falevélnél, mely az ujjá születés reménye nélkül megsemmisül...

Valóban nem méltó éini!... Csak pár évvel ezelőtt is a föld legboldogabb halandójának képzelte magát... Aztán vége, vége lett mindennek! Mindene meg volt, mit ember birhat s most mint a virágtól megfosztott fa, itt áll megsemmisülve... Jövedelmező állás, biztos jövő, szerető hitves, kit minden érdeken kívül, vagyon nélkül csupán tiszta szerelemből vett el... és most?...

Öklei összeszorultak s nagyot ütött a levegőbe mintha egy láthatatlan ellenséget kellene szétzuznia s ajkát káromló szó hagyja el.

Női hűség!... Botor, ki boldogságát ily ingó alapra merre építeni!... Boldog volt, talán annyira

nem hisz nekik most, akkor sem fog hinni. Azért tehát ne zaklassák fel a kedélyeket. — De ha a fővárosiak nem is hagynának fel vele, óvakodjék tőle a vidék. Ugy is borzasztó közgazdasági válsággal kell megküzdünk, mikor a gazda ekéje, az iparos kalapáczsa s a kalmár mérlege mellett áll, hogy keresves, véres verejtékével keresse meg mindennapi kenyerét. Hát még így, ha elvonjuk őket mindennapi munkájuktól!

Eljő az idő, mikor választani kell. Akkor majd megküzdünk egymással és győzni fog a jobb. De hogy miért már most kezdeni, azt valóban nem tudjuk magunkak más-kép magyarázni, mint hogy az ellenzék azt hiszi: mennél tovább szidja a kormányt, annál könnyebb lesz kapacitálni a népet.

Higgye, nem bánjuk. De a következmények az ő lelkiüket terheljék!

A magyar quotabizottság 21-én ülést tartott, melyen az eljárásra nézve abban állapodtak meg, hogy ugyanazt az eljárási módot fogják követni, mint az 1867-ik és 1877-iki quotabizottságok követtek. Kimondatott ezután, hogy a bizottság ülésein hallgatóság nem vehet részt és nyilvánosságra csak az hozatik, a mit az osztrák quotabizottsággal közölni fognak. A bizottság felhatalmazta Szláv József alelnököt, hogy a megalakulásról értesítse a megalakulását már bejelentett osztrák quotabizottságot. A bizottság legközelebbi ülése jan. 8-ik és 15-ike közt lesz, a napját csak később állapítják meg.

A bolgár ügy. Gadban efendi magaviselete a miniszterekkel szemben annyira tulment már az illem által megszabott határokon, hogy egyes miniszterek eltagadták magukat, mikor a török biztos meglátogatta őket. Gadban ezért a szolgák előtt keserű kifejezésekre fakadt, melyeket aztán az illető miniszterek előszóval közöltek a hatalmak képviselőivel. Gadban többek közt egy jegyzékben azt követelte, hogy a kormány a lapoknak tiltsa meg a mingreliai herczeg, az orosz-török trónjelölt ellen intézett támadásokat, ám-bár — úgy mondá — a herczeg sokkal magasabban áll, semhogy neki ezek a támadások megérthetnának. Igen rossz vért szült a bolgár-török határon elrendelt vesztégzár, melyről azt tartják, hogy pusztán a bulgárok bosszantására rendelték el, mert Bulgáriában járványnak semmi nyoma.

Román lapjaink keservei.

A hírlapirodalomnak nincsenek s nem is lehetnek csodásabb termékei hazai román lapjainknál. Ezek politikája találóbban nem jellemezhető, mintha a „borraló” politikának nevezik. Ők, kik hosszú századokon a történelem legsűrűbb homályában éltek, e hazában semminemű jogokkal nem bírtak, miután az egyenjogú polgárok sorába felvételtek, a magok részére sem vagyon, sem szellemi fölény, vagy egyéb kiváló nemzeti tulajdonok által nem indokolt döntő állást követelve a honfentartó nemzettől — s leginkább ettől — a legvilágosabb jogokat is megtagadnák, ha rajtuk állana és a volt Erdély és Magyarország egy részét az oláhság számára követelve, oly hangon beszélnek, mintha a magyar nemzet a mult

időkben csak pária lett volna, mely az oláhok kegyelméből ajándékozott meg polgári jogokkal.

Miként magyarázható e furcsa jelenség?

Elmondjuk ezt a t. olvasó szíves engedelmével.

Az inasok serege, elkezdve a lakáj és komornyikon egészen le a paraszt flkóig, mely a szülői foszlányban még csak apportirozni tanul, sokkal fontosabb testület, mint sokan hinni hajlandók. Ha helyzetükben magokat biztosnak érzik, parancsolni is tudnak, meg követelni is s akkor már számba kell őket venni.

Ha kérdik az inas urtól:

„Nincsenek-e nyerges lovaitok?” Öntudatosan felel:

„Én már többé nem lovagolok és a gazdám sem.”

Nagy uri házaknál mindaz, mit a szél háta mögött felkapnak, kiállhatatlan tudakossá teszi őket, a mi gyakran mulatságos; de van káros árnyoldala is, mi abban áll, hogy badarságaikat még tudatlanabb alsóbbrendűek között a politikai bölcsesség netovábbjaként terjesztgetik — ép úgy, mint román hírlapíróink.

Ezen szolgálélek között azok száma, kik urokról jót tudnának mondani, ép oly csekély, mint a szónoki tehetséggel bíró professoros eloquentiae és az oly irnokoknak, kik hallgatni tudnak s végül mint azon lovászok száma, kik nem osztják a lóval az abrakot.

Ne várjuk tehát egyhamar, hogy e századok folyamán szolgálai alázatosságban és a műveltségnek oly mély fokán tengődött oláhság rólunk jót mondjon s mindent tőlünk meg ne irigyeljen. Az alacsony lélek csak magához tud leszállani és sok idő mulik el még addig, míg elég érett lesz arra, hogy magukhoz felemelhessük.

De menjünk tovább.

1847-ben a londonf Marlborough-Street rendőri hivatalának bejárata előtt zajos népcsoportok támadt, melynek legnagyobb jutalékát az alsóbb néposztály gyenge — vagy ha jobban tetszik: szép — neme szolgáltatta.

A legkülönösebb hírek szárnyaltak. Minden ajkáról a félelem és ámulat hangja rezgett. A leghitelesebbnek tetsző elbeszélés szerint egy kereskedő által oly hajmeresztő büntény követtetett el, mely a bünvádi törvénykezés évkönyveiben párját ritkítja. A vizsgáló terem belseje sem nyújtott kevésbé mozgalmat látványt.

„Oh uram!” — kiáltott egy a törvényszék sorompói előtt térdelő nő — „engedje, hogy lélekzethez jussak. Az undor visszafojtja szavaimat! Hogy juthattott a nyomorult ily gondolathoz és hogyan merészt egy gyenge nőn ily iszonyu tettet elkövetni, a mely nő őt születni látta és a melynek annyi halálával tartozik!”

Ezen gyakori sirás által félbeszakadt ekklamációval a jámbor nő ájultan rogyott két rendőr karjaiba, kik az esetet előre látva, oda siettek segílyére. Az összes hallgatóság megrendült az ijedelem től s félénk feszültséggel várta a rettentő vád befejezését.

Chambers ur arczát halálsápadtság fedte és a tisztos bíró a némi eszmélethez jutott félholt nőhöz, a nagy elérzékenyülést el nem fojtható hangon kérdést intézett.

vel szerette, hitt benne vakon, ki isten káromlásnak tekintette volna a kételkedést. És aztán egy kised gyermeket, melynek soh' sem fogja megbocsátani a társadalom anyja könnyelműségét.

Bellai az első perczen majdnem megőrült fájdalomában, majd öngyilkosságra, boszura gondolt, míg végre ártatlan gyermeke megmentette a szélsőségektől. Belátta, hogy neki élnie kell e drága kis leányért s hogy neki gyermeke anyját nem szabad e nemtelen bosszu áldozatául dobnia.

A hogy háborgó lelke annyira lecsillapult, hogy nyugodtabban gondolta át szomorú helyzetét, első dolga volt megindítani a válópert neje ellen, hogy azt a nevet, melyet ő és gyermeke viselnek, ne hurezolhassa meg a posványban, melyben bizonyára mint vándor-színész nő súlyedni fog.

És a szabadság nem adott neki semmi örömet. Ugy érzi, mintha lelke most is ama nőhez lenne fűzve s neki másra gondolnia nem is lehet... A sziv, mely annyira bizott, össze van törve örökre.

Alig harmincz-harminczkét éves s egy hosszú rideg életnek néz elébe; s az az örömtelen vénkor!... Egyedül viselnie az élet terheit, megosztatlanul hordani a keresztet, melynek súlyát már is nagyon érzi... ne legyen senki, ki szeretettel simuljon hozzá! Ilyen fiatalon s ilyen elhagyatva... ha lenne a ki tanácsolná, biztatná — talán!... Önnön szive nagyon rossz tanácsadó.

„A szörnyeteg!” — szölt a nő — „szakácsné-ját nyársra huzni, addig sütni, míg enni való!”

Mély csend az egész teremben.

„Ki az a bűnös?” — kérdi a bíró.

„Itt áll!” — felelt a nő, ujjával egy mellette álló elegáns férfiura mutatva, ki a jelenetet közönyös arczczal szemlélte. A teremben levő közönség közt oly moraj támadt, minőt a ketreczbe zárt oroszlán szokott hallatni, mely, ha a vasrostély nem gátolja, kitörök és a gonosztevőt izekre tépi.

„Lépjön az ur közelebb!” — parancsolá a bíró kemény hangon.

Amaz mosolyogva engedelmeskedik.

„Mit tud ön az imént hallott vádra felelni?” (Mély hallgatás).

„Semmi egyebet, mint hogy igaz!”

„Tehát ön bevallja — — — valóban nem mem a kérdést befejezni.”

„Igen, uram, bevallom, hogy ezen itt jelenlevő leány, vagy asszony szakácsné, hogy néhány hónap óta korábbi jó tulajdonait elveszté és hogy ma reggel, mert az engedelmeséget a legszemtelenebb módon megtagadta, a méreg által elragadtatva, azt mondtam neki, hogy ha még egyszer ily szemtelenül makranczos lesz, én őt a pecsenye helyett nyársra huzom. Ezt mondtam; ez az egész tényálladék. (Általános csodálkozás.)

A bíró a szakácsnéhoz: „Mit tud ön erre felelni?”

„Semmit, csak hogy igaz.”

„Hát miért panaszkodik?”

Természetes, hogy a jámbor nő, kiről kisült, hogy ily uton gazdájától 50 font sterlinget akart kizsarolni, kemény leczke ráadásával panaszával elutasított. De két órával ezután uton-utófélen hallani lehetett, hogy egy Newgatei gazdag kereskedőt átadtak a büntető törvényszéknek; mert reá bizonyult, hogy szakácsnéját nyársra huzva megsütötte és megette!

A ki román lapszemléinket figyelemmel kíséri, lehetetlen, hogy ama derék cseléd eljárása és tisztelt oláh kollégáinknak ellenünk alkalmazott praktikái között bizonyos rokon vonásokat ne észleljen. Vádolják a magyar kultur-egyletet ádáz magyarosítási veileitásokkal, ám-bár annak ellenkezőiről magok is meg vannak győződve. Hiszen eddig még egy árva oláh sem magyarosított, sem erőszakkal, sem megvesztegetés útján, s még is az az örökös éktelen czudar láрма, a mely igyekszik a kis Romániában visszhangot kelteni. Nem mutat ez uri jellemre,

Ne legyenek oláhokból magyarok. Ments isten! hogy a régi római vér kárba menjen. Legyenek csak becsületes, hasznos honpolgárok; ez egyedüli s legfőbb óhajtasunk. De azt sem óhajtuk, hogy született magyarok oláhokká váljanak, — s mint már történt, utódaikban ellenségünké legyenek. Ez a kultur-egyletek alphája és omegája.

Egy országos kórház egyik beteg szobájában többek között egy kocsis is feküdt, ki lázas kifakadásával a többieket nagyon feszélyezte.

Egy másik pacziens, igen elmés fő, kit betegsége jó kedélyhangulatától meg nem tudott fosztani, a kocsis örökös kiabálását: „Itt áll az ördög és el akar engem vinni!” tovább nem tudta kiállani.

Oda vánszorgott nagy nehezen a kocsis ágyához kemény, éles hangon iülébe kiáltván:

Eddig úgy repültek az évek, hogy alig tudta szába venni őket, most érzi, hogy minden egyes kétszeresen számít. Borzasztó élet is az, a kinek senkije sincs!...

Senkije! — Egész valójában megrázkodott. — Hát az a kedves kis angyal, kinek gyöngye lénye elég-szer kivette az öngyilkos fegyvert kezéből! Áldja a végzetet, hogy azt meghagyta vigasztalására. De mi lesz így belőle anyátlanul! Ha megtenné!... ha megbírná tenni!...

Erős vágyat érez gyermekét látni. Az előbb góromba volt hozzá: talán fáj a kis léleknek. Gyorsan siet a mellékszobába, a gyermek üde hangja messzire hallszik.

A kép valóban kedves, mely elébe tárul s mint a vihart követő enyhe nap oly jótékonyan hat zaklatott kedélyére.

A kis Mariska épen angyalosdit játszik s asztala tele van karácsonyi készületekkel. Kis kötények kendőkből, zászlók rögtönözve, a seprű karácsonyfának felállítva s rettentő szorgoskodással rakogatja játékeit.

Bellai majdnem rohan gyermekéhez, hevesen szoritja szívéhez s csókjaival borítja el.

— Ugyan papa még összetöröd játékaimat! Ha rosszul viseled magadat, nem hoz a Jézuska semmit!

— Hát inkább jó leszek!

boldog, hogy hajlandó volt megfelejtkezni a mennyei hatalomról... Hát a boldogság csakugyan nem tart-hat örökre? ... Oh nem! A boldogság rövid, a gyötrelém hosszú! Hogyan is lehessen állandó az, mely a folyton szenvedélytől hullámzó emberi szívre van építve!... Ő egész lelkével hitt ama nőben, kit alacsony sorsból magához emelt; azt hitte ő lesz mindene... Ember, ember! Önön magadban nem ismered fel a szenvedélyek gyáva eszközét! Így meghinni!

Hát évig tartott zavartalan boldogsága és ő egész elvakultan bizott szerencséjében, hogy annál iszonyubb legyen ébredése.

Mindaddig hü, szerető hitvese volt a nő, míg a kigyó csábos szavai nem találták meg az utat szívéhez, azontul, mint ki lejtőre lép, az ut gyorsan vitt lefelé.

Mindennapos volt a háznál a csábító, de ki gondolt volna rosszat! Egy ilyen nyílt háznál a művészek is van helye. Völgyi színész volt, a városban mulató társulatnál, hogy művész volt-e, nem tudom. Lyrai szerelmes volt a színpadon és az életben s könnyelmű kalandjai messze megelőzték hírét. S minő csoda az, hogy asszony szívére az efele megvesz!

A hódítás nem is járt nagy nehézséggel s midőn a társulat távozott, velük tűnt a szép Bellainé is?

S minő nyomort hagyott hátra!

Egy embert, ki becsületes lelke egész mélységé-

„Mit képzél kend magának! Kend azt hiszi, hogy az ördög érdemesnek tartja magával czipelődni, mikor itt a szobában annyi előkelő ember van?!“

A kocsis elhallgatott; de nem úgy az oláh lapok.
H. I.

A „Rongyos egyesület“ nyilv. nyugtatóványa.

(Második közlemény.)

A Brassói magyar szegény gyermekeket — felekezeti különbség nélkül — segélyező egyesület humánus czélját az első gyűjtés alkalmával támogatták:

a.) Ruhaneművel: Mátyás Károlyné 8 drb, id. Mayer József 9 drb, Nagy István 1 drb, Nagy Áron 2 drb, Orbán Ferencz 6 drb, Pánczél Joákim 2 drb, Pataki Ferencz 3 drb, Péter Mihály 10 drb, Raidl Sándor 3 drb, dr. Roth József 3 drb, Stark Vilmosné 5 drb, Tutsek Károly 12 drb, Tóth József 10 drb, Verzár Lukács 2 drb, Veres György 9 drb, dr. Weisz Ignác 27 drb, Wimmethal Rezsóné 9 drb, Izsák Barabás 1 drb. Összesen 122 drb.

b.) Pénzzel: Biró Sándor 1 frt 15 kr, Nagy István 2 frt, N. N. 30 kr, N. N. 30 kr, N. N. 26 kr, Nagy Gyuláné 1 frt, Nagy Miklós 50 kr, N. N. 20 kr, N. N. 20 kr, dr. Otrobán Nándor 50 kr, özv. Rombauer Lajosné 1 frt, Rombauer Emilné 1 frt, Schmid Józsefné 1 frt, Szabó Mihály 50 kr, Szerényi József 1 frt, Szentiványi Soma 50 kr, Szabó Lajos 50 kr, Temesvári József 60 kr, Temesvári István 1 frt, Thrul János 20 kr, dr. Vajna Gábor 1 frt, Vitéz Károlyné 20 kr, Vasady József 5 frt, Veress György 40 kr, Verzár Mór 2 frt, Verzár István 1 frt. Összesen 23 frt 31 kr.

Ezek szerint az első gyűjtés eredménye 222 darab ruhanemű és 41 frt 21 kr. készpénz.

Az Isten áldja meg a szives adakozókat s adja, hogy azoknak száma napról-napra mindinkább szaporodjék.

Brassó, 1886. december hó 22-én.

Józsa Mihály
egyl. gazda.

Weber-ünnepély.

A nagy romantikus Webernek százéves születési napja előestéjén a philharmoniai társulat a „Kronstädter Männergesang-Verein“ és annak vegyes kara közreműködésével pénteken a „Nr. 1.“ nagy termében egy igen sikerült, nemcsak nálunk, de mindenütt számottevő hangversenyt rendezett.

Igazán művészi színvonalon mozgott a kizárólagosan Weber szerzeményeiből összeállított hangverseny s városunk e két legelőkelőbb társulata bizonyítja, hogy ha az ország legkeletibb szélén is vagyunk, a nyugati cultura ez ágában nem vagyunk utolsók. Köztudomású s általunk is már gyakran jelzett körülmény, hogy mindez csak egy embernek érdeme, ki fáradhatlan buzgalommal, magas zenei képzettséggel az érdektelenség s gyakran korlátolt felfogással szemben zenei viszonyainkat minden értelmessé s valóban művelt ember ítélete szerint oly tiszteletet gerjesztő színvonalra emelte s azért a babérkoszorút, melylyel Brandner karnagyot ez alkalommal megtisztelték, meg is érdemelte.

A műsor első száma: „A szellemek ura,“ nyitány, Webernek egyik ifjúkori munkája. Előadását csak azon körülmény igazolta, hogy Webernek többi nyitányai már ismételtelen bemutatattak s eléggé ismeretesekek. Különben érdekes munka s mint pénteken, tüzzel játszva, mindig hatásos.

A reá következő szám valódi gyöngye Weber munkásságának: a II-ik Clarinett-hangverseny. Janota

Rég nem látott mosoly jelenik meg ajkán s gyönyörködve nézi a szorgoskodó piczi kezeket.

— Mit kell mondanunk?

Mariska nagyot nevet!

— Hát nem tudod? Így ni! tedd össze a két kezedet, mert úgy hallgatja meg az isten a mit kérünk. No most mond utánam...

Édes Jézus, adj nekem — hát mit kívánsz, hogy hozzon a Jézuska, papa?

— Nem tudom! — mondja a komoly ember s úgy elszorul a szíve.

— Nem? Hát kérj akármit.

— Kérj te helyettem Mariska.

— A bizony jó lesz, csak aztán te is mond utánam papa.

— Nem bánom.

A kis leány megfogja apja kezét s összekulcsolva gyermekét ártatlansággal imádkozik.

— Édes Jézuska, adj nekem egy kedves kis mamát.

A férfi önfeledten mormolja utána — egy kis mamát.

Az ilyen másdságot aztán meghallgatja az ég.

A szívbe csöppenként hull bele az enyhület, kit angyalok őriznek, annak nem lehet az élet hosszú és örömtelen!...

ur, a városi zenekar tagja, kényes hangszerén, a nagy technikai nehézségek biztos legyőzésével és érzéletes előadásával oly mértékben tetszett, hogy a darab bevégeztével ismételtelen kitapsolták.

A következő harmadik szám Webernek egyik legkedveltebb s legszebb zongoradarabja: hangversenydarab F-mollban Lurtz Lujza k. a. alapos iskolára való fejlett technikával, értelmes felfogással játszott s az első tétel komor hangulatát, a másodiknak szép indulóját s a harmadik brillans futamait nagy hatással adta vissza. Játékával csak igazolta azon előnyös, róla elterjedt hírnevet, mely őt a brassói zongorázók legkiválóbbjai közé sorolja.

A zárszám: „Kampf und Sieg“ című 13 tételből álló cantate tudvalevőleg a Waterlosi győzelem alkalmából íratott, tehát Webernek szintén ifjúkori munkáinak egyike. Akárhány szám van, melyet Weber később bizonyára jobban kidolgozott volna, de munkásságának sulypontja az opera terén lévén, alig van a cantaténál más nagyobb szabású zenekari és énekkari műve. Ez az oka, hogy dacára az egyenetlen, helyenként gyenge munkának, most szerzőjének száz éves születési napja évfordulója alkalmából, majdnem mindenütt játszatott. Különben vannak benne a nagy mesterre valló részletek is, mint a bámulatos elevenséggel s életteljességgel megérezkített „Csata“ (VIII. szám), az erőteljes „Harczások indulója“ (V. szám), a Terzett“ (IV. sz.), a „Megújuló csata“ (IX. sz.) a hatalmas szép hymnus-záraddal.

Előadása e nehéz s sok tanulmányt igénylő munkának minden tekintetben kiválóan sikerült: a zenekartól már megszoktuk, hogy gyönyörűen játszik, a „Männergeangverein“ s annak vegyes karától szintén csak tökéleteset várhatunk, míg végre Hiemesch Ida k. a., Orendi s Stemes urak, a náluk már magától értedődő biztossággal és értelmességgel előadással énekeltek a solorészleteket.

Közönség eléggé szép számban jelent meg, bár távolról sem oly nagy számban, mint más városban ilyen hangversenyre tódulna. Mint örömdetes jelét a fejlődő izlésnek s fokozódó érdeklődésnek megakarjuk említeni, hogy a közönség észrevehető töredéke közülünk, magyarokból került ki.

Helyi és vidéki hírek.

— Lapunk jövő száma a kettős ünnepek miatt csak jövő kedden, december hó 28-án jelenik meg.

Főispáni látogatás. Gróf Bethlen András főispán ur, ki még tegnapelőtt este elutazott, kedden d. u. látogatásával tisztelte meg a mi óvintézetünket. Ő méltósága szokott szeretetreméltóságával czukorkákat s egyéb apróságokat osztott ki a kisdedek között, kiknek szavalatában, énekében és játékában hosszabb ideig gyönyörködött. A főispán ur meg volt lepetve a gyors eredmény felett s teljes meglepedését fejezte ki a látottak s hallottak fölött. Volt aztán öröm a gyermekek között a kapott apróságok fölött!

Isteni tisztelet. Karácsony másodnapján délelőtt 9 órakor az ev. reformátusok templomában a reformátusok és unitáriusok közösen tartanak istentiszteletet, mely alkalommal Molnár lelkész ur betegsége s a segédlelkész ur egyéb hivatalos elfoglaltatása miatt Lőfi Áron unitárius esperes-lelkész ur fog egyházi szónoklatot tartani. Ugyanez alkalommal urvacsora is fog osztatni.

Olcso pénz. Mint lapunkban annak idején jeleztük, kilátás volt arra, hogy az első erdélyi bank és az országos magyar hitelbank között oly közeledés fog következni, mely kiváló módon lehetségessé fogja tehetni, hogy olcsó pénzhez jutunk Brassóban. Egész biztos kutforrásból meritjük, miszerint a közeledés megtörtént dolog és már 1887. január 1-től kezdve az első erdélyi bank. váltóra, nyílt hitelre és értékpapírokra 6—6½ százalék mellett fog pénzt kiadni.

Zajos közgyűlés. Az általános nyugdíjintézet tulesett a házépítési mizerián. A számadások megvizsgáltattak és a tegnapelőtti közgyűlés kényszerítve volt a már megtörténteket tudomásul venni. Csak 104 ezer és néhány száz forintnyi eltérés mutatkozik az eredeti költségvetés felül. A számadások megvizsgálására kiküldött hármas bizottság jelentése kemény szavakkal ítéli el az építő bizottság eljárását, de különös éles kifejezésekkel kel ki az építés vezető mérnök Bartesch Péter ellen. Nem nagyon épületes dolgok kerültek felszínre a közgyűlésen és különösen Neugeboren Henrik városi s. lelkész és Maager Károly magánzó maró kritikával léptek fel. Az építőbizottság cardinális szónokai: Schnell és Ádám ügyvédek nem tudták a 3-as bizottság előadójának, Alesius Oskár urnak érvekben gazdag, tartalomdus és meggyőző vádjait megczáfolni, egyedül a visszautasítás tágmezején mozogtak. Dück József a távolban levő és erősen megtámadott Bartesch Pétert védte. A ház felülvizsgálása elmaradatott és a kiküldött bizottság csakis a kiadások összeszámítására, valamint a kifizetett összegeknek a könyvekkeli összehasonlítására szorítkozhatott. A közgyűlést vezető elnök, a város polgármestere, nagy nyugodtsággal vezette a zajos közgyűlést.

Koronás diákok, kik nem a jó tanuláért és magaviseletért érdemelnek koronát, hanem e hó 18-ról 19-re éjjel át hajnalig a „koronában“ nagy lármával mulattak s ennek következtében a rendőrség által letartoztattak és az illető igazgatóságnak névszerint

feljelentettek, jélet adták ismét annak, hogy az iskolai igazgatás és tanár urak nem gyakorolnak elég szigorú figyelmet és felügyeletet felettük. A tanuló ifjuság erkölcsét az éjjeli korcsmaüzletekben való mulatozás alig képes erősíteni, de igen is a szorgalmas tanulás és általában az idő hasznos felhasználása, és csak az utóbbi módon van előmenetel; mert: „Qui proficit in litteris, sed deficit in moribus, plus deficit quam proficit!“

Lopás. Pataki Ferencz czipézmester tanoncza Tompás Albert f. évi nov. 18-án nevezett tanító-mesterének szekrényéből egy fehér és vörös köves arany gyűrűt ellopott és azt 2 frtéért a zálogházba betette. Tette kiderülvén, a büntető bírósághoz átszolgáltattott.

Eleven puska. A városi gyermekmesternek a jól ismert hosszutermetű Lajos nevű fősegédje lakásában egy kétsövű hatultöltő fegyver találtatott. A fegyver végett kérdőre vonott, de annak jogszerű birtokát igazolni nem tudván, azt a komoly feleletet adta, hogy a puska bizonyosan önmagától jött az ő lakásába!

A csik-gyimesi oszlop. Említettük volt, hogy Csik-Gyimesen az oláhok elloptak egy magyar határoszlopot. Ujabban erre nézve következő értesítést veszszük minden kétséget kizáró megbízható forrásból: Mult évben a román határállomáson volt állomásozva Popovics Constantin hadnagy. Ez szerelmi viszonyt folytatott egy ottani román pap nejével, kik később meg akart lőni s tényleg karján megsebesített. E miatt el lett onnan helyezve. Mielőtt azonban állomását elhagyta volna, nyíltan hangoztatta, hogy azt a határoszlopot elteszi onnan, ha egykor oda visszakerül. Most nemrég a hadnagy csakugyan vissza lett helyezve Csik-Gyimesbe. Be is váltotta szavát. Az oszlop csakhamar el is tűnt. Kétségtelen tehát — minek már első közleményünkben is kifejezést adtunk — hogy itt a román katonák keze játszik.

Iskolai takarékpénztárak kezeléseért az ország. gazdasági egyesület legutóbb tartott ülésén 25 frtos jutalmak következő brassómegeyi tanítóknak szavaztatnak meg: Bitai Sándor Pürkerez, Gyertyánfy Katinka Brassó, Nagy Gyula Tatrang, Kiss Lajos Türkös, Nagy Gyula Brassó. Krisztkindli!

Borzasztó dráma. Véres és borzasztó szerelmi dráma történt 21-én a fővárosban. Stern Samu 69-ik ezredbeli káplár délelőtti 11 órakor a kerepesi uton lévő „Orient“ szállodában forgópisztolyal kétszer lőtt kedvesére Weiss Bertára, kivel elhatározták, hogy együtt halnak meg. A lövések nem okozták a leány halálát, erre Weiss Berta felakasztotta magát. Stern Samu pedig forgópisztolyával mellbe lőtte magát és meghalt.

Nagy tüzvész pusztított, mint Lembergben jelentik, Dolina gácsországi városban, mely csaknem az egész helyet alhamvasztotta. A tűz vigyázatlanság folytán keletkezett és nagy gyorsasággal terjedt. 360 ház, köztük a törvényszéki épület is valamennyi okirattal s lángok martaléka lőn. A kerületi kapitányság, a posta, a táviró hivatal és az előlegző pénztár serteletlenül maradtak. Emberéletben szerencsére nem esett kár.

Tisztelt olvasóinknak a legkellemesebb és legboldogabb karácsonyi ünnepeket kívánja a „Brassó“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

CSARNOK.

Karácsonyest.

Irta: Baráczy Sándor.

A Csedőék Marczija, aztán a löcsalábu Gyurka Józsi fia: a málészajú Pista voltak a lombos bundás pásztorok; a furulyás vén pásztor pedig Hóppáj Danika volt, a féleszü, de a leányok után bolonduló Ungvári Lajka, a göndörhaju szőke angyalt énekelte s a három király Lencsés Mócsi, Szotyor Péter s Varga Feruka adták királyi tempóval, a mint hát dukál is.

Mindez pedig akkor történt, mikor az alszegi Szőke Fodor Márton volt falusi bíró, a Sárosi koma ura.

Sárosi Náczinak mind a hat kiszolgált huszár fia otthon henyeált, se nem házasodott, se nem dolgozott, hanem aztán a tánczban nehogy valaki a tyukszemökre lépett legyen, mert, tudom istenem! hat fanyelű bicska éle elvászott az oldalbordájában.

Disznótornak is sok lenne az a sok patakzó vér.

Isten őrizze meg attól még a férget is t

Hát bizon a bethlehemeseket a két legkisebb Sárosi vezette és jelentette be a házaknál. Huszároknak voltak öltözve s csörtették a rozsdás kardot akár egy valódi huszárlajdinand s úgy salutáltak, hogy helyben!

Legelőször is Kukucsi Álóhoz köszöntöttek be, mert szép volt a menyecske és fiatal, az ura meg vénecske, de tréfás. Ma azonban nem volt hon, mert a félszajú szépvizi Kajtar Lukácsnak gázt vitt Sze-

benne szekerem, aztán odahavazta az időjárás s nem tudott hazaérkezni.

Meglehet, hogy biz azt a felesége nem bánta, mert ő keme kicsit kajtár volt s kikapó. Legalább azt susogták a szomszédasszonyok: Sala Jánosné, a ránczosbőrű varasbéka (mert kicsike volt, mint egy tepertyű s nagy szája volt, mint a haresának!) aztán Suta Terézsiné (rövid volt a kontya), kinek még a hurkája is bogos volt.

Verje is meg az isten a sok rosszszájú vén fehérrépit!

Mintha bizony lehetne is ügyes menyecske s jó gazdasszony valaki, ha nincs egy kicsit forró vére!

... Hol is hagyám el? —

Igen! Hát a bethlehemesek legelőször is Kukucs szomszéd házába nyitottak be, vagy szebben mondva: oda kukucsoltak be (betekintettek). A menyecske ott üldögélt a gócz alatt, térdére könyököt s olyan bánatosan hajtá fejét a tenyerébe, mint a megtört basarözsa.

A tűz is majdnem kialudt keservében. Bizon, az árvaság s az özvegység olyan, mint a kihalt nyirfaerdő.

Nem mondom épenséggel, de Kukucsiné tán még egy könyvet is ejtett méla szempillájáról. Az a forró köny végig csordult szép fehér karján. Hirtelen úgy felugrik, hogy fejét a csempébe is beleüté. Épen a szép karácsoni nótára gyujtottak az ereszen a bethlehemesek, hogy olvad el az embernek szeme, szája belé! Mert a karácsony olyan édesen szól a szívhez!

A huszárok kopogtattak, aztán beléptek s nyalkán engedélyt kértek a belépésre. Szegény szép menyecskénnek úgy kigyult erre az arcza, mint a láng. Azt sem tudta, merre forduljon meglepetésében. Vette a zöldmázos madarasi serpenyőt le a bokajtartóról s öntött bele házi pálinkát (s nem hábárdit!) a menynyi csak belefért s a szított tüzhöz állította, hadd váljék belőle mézes pálinka, mert az ilyet az átfázott bethlehemesek többre becsülik az Argyélus kincseinél!

„Rózsíné, immár nem válunk-e terhére becses háztájának, ha küszöbét átlépjük? — kérde a nyalka huszárok egyike, Antalka.

„Jézusé a szállás!” mondá pirulva Kukucsiné; reszketve szólt ki s elfogultan, mert...! Antalka is egy kicsit ügyetlenül nyitotta ki az ajtót; úgy berántá, hogy Danika, a furulyás vén pásztor végig behaslagolt a házba.

Volt is nevetés. A szép asszony nem győzte törölni szemeiből a könyvet nevéttében s úgy kaczagott hozzá, mint a gerliczemadar.

Megkezdődött az ékes játék. Lajika, az angyal, oly vékony selyemczérna hangon énekelte a „Pásztorok, pásztorok...” nótát, hogy Tenkej Jóska hegedűjének a legvékonyabb hurja ahhoz képest csak bivalybocs!

Aztán a pásztorok is felserkentek fektükből. (Az ágy alá bujnak, a hol a leölt disznóságokat tekenőben tartják a tegnapi. Héh, okos a góbé!)

Csedő Pista lép legelőször a kivilágított istállóhoz, melyben Jézus feküdt s darabka sajtot ajánl fel neki áldozatul. Persze vessel.

A málészájú Pista egy báránnyal kedveskedik. (Az a bárány csak akkora volt, mint az öklöm s nem volt benne sem paczal, sem gömbezz!) Végül előczommog Danika, szegény létére csak furulyaszóval állván a földre helyezett piros ablakon papir akol elé. Rá zsukál (tánczol) a botjával s a mint a levegőben hadonász, hát lever egy rakás felakasztott kolbászt a gerendáról. Ennek már így kell lenni, ez a szerephez tartozik!

Azért Rózsíné nem is haragudott; a viláért sem!

Aztán tudta, hogy abból majd Sárosi Antalkának is jut! Hejh, hamis a fehérnép...

S még ez sem elég: Danika elővesz egy irgalmatlan nagy gacsát (disznóbórból) s azt zsumnogja a szép Rózsini néznek:

„Vess egy garast belé,
Hadd rőföjjon szegény!”

Kap egy egész ezüsthuzast, mint a tej! — Nem elég: kiránt eszmaszárából egy két kupás fapipát (no, ne hazudjam, lehetett legalább másfél kupás) s dohányt kért, hogy tömje meg. Azt is kapott eleget.

Ugy tömte a pipába, hogy ujja majd eltörött bele. S mikor már a mézes pálinkának is végére jártak, hát odább kullogtak, ki az ereszen udvaron, az utcára. A papir Bethlehem piros ablakai s tetején az arany csillag messze világítottak a csikorgó havas ösvényen végig.

A Csala molnár felé veszik most az utjokat. Ott sűtnek majd fehér hamupogácsát a kolbászhoz s úgy jól laknak, mint a pinty!

De az Antalka huszár hirtelen visszafut a kapuból Kukucsinéhoz, mintha ott felejtett volna valamit (igen hát: a szívét!) s társait menni hagyja!

„Reám ugy-e nem haragszik, Rózsini néni?”

„Nem haragszom én senkire se!”

„No akkor csókoljon meg, hadd ne érezzem a hideget!”

„Nem szabad. Megver a pap!” — mondá a menyecske. S csintalanul nevetett.

Sárosi Antalka pedig többé soha sem ment bethlehemezni. Napról-napra fogyott, mint az égő gyertya Hiába kuráltak tudófüvel. Elaszott s a sirgödörbe hullott nyárára. Azt mondták, hogy meghült s abba halt bele. Az hát! —

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. december hó 23-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.43	vétel	8.44	eladás
ezüstpénz à 20	8.38		8.42	
Napoleond'or (aranypénz)	9.94		9.95	
Török lira	11.28		11.30	
Arany	5.88		5.90	
Orosz papirrubel	115.—		116.25	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 14687.—1886.

(447) 1—3

Hirdetmény

a kereskedők, iparúzők és gyárosok részére.

Miután a folyó 1886. évre megválasztott 20 iparhatósági bizalmi férfiak működési ideje folyó évi december hó 31-én lejár s következetesen a jövő 1887. évre 20 bizalmi férfi megválasztása vált szükségessé, a kereskedők, iparosok és gyárosok értesítetnek, miszerint ezen választás csütörtökön, 1886. évi december hó 30-án délelőtt 9 órakor a tanácsház termében fog megejteni.

Egyidejűleg tudattatik, hogy a tényleges választási jogot minden a Brassó város területén lakó kereskedő, iparos és gyáros bírja, a szenvedőleges választási jogot azonban csak azon kereskedők, iparosok és gyárosok bírják, kik legalább is 25 frt. o. é. jövedelmi adót fizetnek, vagy pedig az 1881. évi XLIV. t.-cikk alapján adómentességet élveznek, és hogy a visszalépő bizalmi férfiak ismét megválaszthatók.

Végül figyelmeztetjük, hogy a választás szavazási jegyek által történik, azonban legalább is 10 választó kívánatára közfelkialtás után is eszközölhető.

Brassó, 1886. december 22.

A városi tanács mint iparhatóság.

Sz. 6567.—1886.

Hirdetmény.

Ismételten tapasztaltatik, hogy a gyűlékony anyagokkal — különösen gyűlékony ásványolajokkal — való kereskedésnél és olyanoknak tartásánál az ismételten kihirdetett a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak 1870. évi május 20-án 2970. sz. a. kelt körrendeletének, és a brassóvárosi község tűzoltási szabályrendeleté 8. és 9. §-nak határozatai kelően nem követtetnek.

Midőn azért ezennel azon szabályok mindazoknak, kik az említett anyagokkal kereskednek, olyanokat tartanak vagy készítenek, újból emlékeztetbe hoztatnak, egy szerszind azok közül néhány itt kiemeltetik; é. p.:

1. Minden gyűlékony ásványolaj apró kereskedésben csak tökéletesen áthatlan edényben áruható, mely edények ezen felirattal: „Tűzveszélyes” jelölendők meg; valamint ezen ásványolajok csak kellő távolságban égő tárgytól tölthetők át az egyik edényből egy másikba.

2. Többet mint 5 kilo löport; 200 kilo kőolajat; 300 kilo szeszt; 10—15 kilo egényt (aether) terpentinolajat, ligrint, vagy hasonló gyűlékony anyagot egy áruhelyiségben sem, és ezen mennyiséget is csak szabályszerű edényekben szabad tartani.

3. Nagyobb mennyiségű ásványolajat csak olyan földalatti raktárakban vagy pincékben szabad lerakni, melyek lakóépülethez nem érnek, és oly mélyek, hogy az olaj kifolyása az utcára, az udvarba vagy alkalmazott csatornába lehetetlen legyen. Továbbá ezen helyiségeknek vasajtókkal és vasablaktáblákkal ellátva, tűz ellen biztos, és lakóépületektől a hatóság által meghatározandó távolságban kell lenni. Ilyen helyiségbe csak nappal és szükség esetében éjjel biztosító lámpával, de soha sem szabadon égő világgal szabad menni. Végre ezen helyiségek folytonosan elzárva tartandók, és tűz támadása esetében a nyílások ganajjal, fővényvel, kavicscsal vagy hamuval bedugandók.

4. Boltokban, melyekben ásványolajok árulnatnak, egy az olaj mennyiségének megfelelő mintegy 10%/-át tevő mennyiségű hűgyszeszt üvepalaczkokban kell tartani, melyek az olaj meggyuladása esetében eltörendők és tartalmuk az égő olajba öntendő.

Ezenkívül még az ásványolajok tartására használt helyiségekben a netán támadó tűz megoltása céljából egy megfelelő mennyiségű fővény tartandó.

Ezen határozatok ellen elkövetett kihágás az idézett magas belügyminiszteri rendelet 17. §. értelmében 200 frtigliani pénzbüntetéssel vagy megfelelő elzárással büntetettetik.

Brassó, 1886. decz. 10.

(643) 2—3.

A városkapitányság.

Szám 136.—1886.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy a kőhalmi tek. kir. járásbíróóság 2686/1882. számú végzése által a magyar kir. államvasutak igazgatósága javára *Márián Petru* és társai ellen 145 frt. tőke, és eddig összesen 19 frt. 35 kr. perköltéség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 485 frt. becsült széna, szarvasmarhák, lovak, és szekerekből álló

ingóságok nyilvános árverés útján eladatok. —

Mely árveésnek a 2664./1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pálos községben a körjegyzői irodában leendő eszközzésére 1886-ik év december hó 31-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vétérára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kőhalm, 1886. decz. 17.

ifj. Zachariás Kristof,
kir. bír. végrh.

(646) 1—1.

Szám 6360.—1886.

Árverezési hirdetmény!

Alólírt járás főszolgabírója által ezen közhírré tétetik, miszerint a tolyó év november hó 20-án nyilvános árverezésen segesvári *Adleff Daniel* által 1621 frt. évi hasznóbér ígéréssel kivett *Dános* község italméresi joga, — tekintettel arra, hogy legtöbbet ígérő az árverezési feltételeknek nem felelt meg, s nevezetesen a hasznóbér biztosítását a törvényes időben megtenni elmulasztotta, — annak költségére és veszélyére folyó évi december hó 29-ik napján délelötti 10 órakor a falusbíró házána visszárvereztetni fog.

Árverezni kívánok kötelesek az 1000 frt. kikiáltási árnak 10%/-át bánatpénzül az árverező biztos kezébe letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezés további feltételei a hivatalos órákban belül az alólírt járásfőszolgabírója, valamint *Dános* község előljárásiágánál betekintethők.

Segesvár, 1886. december 16.

A keresdi járás főszolgabírója:

(638) 1—3.

Fodor

Szám 6122.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik hogy *Waldhid* községének italméresi és malom-joga a folyó évi december hó 27-ik napján délelötti 9 órakor *Waldhid* községében a község házána 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznóbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár:

- 1) a községi koresomára 300 frt,
- 2) a mezei koresomára 150 „
- 3) a malomra 300 „

Árverezni kívánok kötelesek a kikiáltási árnak 10%/-át bánatpénzül az árverező biztos kezébe letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy *Waldhid* község előljárásiágánál, — valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákban belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. december 16.

A keresdi járás főszolgabírója

(631) 3—3

Fodor.

Szám 2824.—1886. tikkvi.

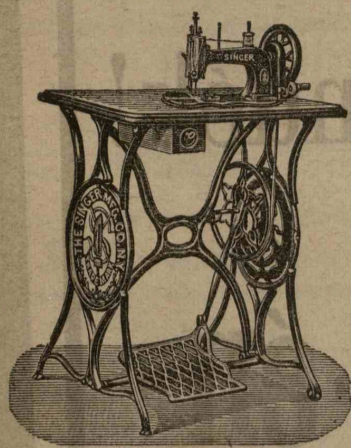
(615) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a nagy-szebeni földhitelezet végrehajtatóknak *Miess György* végrehajtást szenvedő ellen 60 frt. tőke, ennek 1883. évi márczius 1-től és szept. 1-től járó 8%/-os kamatja, 9 frt. ezen kérényért megállapított költségek, valamint a kir. kincstár végrehajtatóknak a 3643—1885. számú árverési hirdetményben felszámított követelése behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Egerbegy községi 219. számú telekjegyzőkönyvben A + 2—6, 8—25, 28, 30—33. rendszám alatt *Miess Georg* tulajdonul fölvetett, 1307 frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határ-

AZ EREDETI SINGER VARRÓGÉPEK

felülmulatlanok munkaképességükben, utoléretlenek tartósságban.

Az új **magaskaru Improved varrógép** tökéletesség legmagasb fokát érte el; a leggyorsabb és legkönnyebb menetű varrógépe a világnak, mely előnyei által tulszárnyalt minden eddigi varrógépet úgy a házi, mint ipari használatban. — Az edinburgi nemzetközi kiállításon folyó évi októberben az összes kiállított varrógépek közül csak az eredeti Singer-félek nyerték el a legmagasabb díjat: az aranyérmeket.

Legpraktikusabb **ünnepi és karácsonyi ajándék**

különösen egy jó varrógép; a leghasznosabb és legjobb műszer úgy minden háztartásban, mint műhelyben; maradó értékű s könnyen téríti meg a beszerzési költségeket.

Fizetési könnyebbség, kívánatra részletfizetések árfelemelés nélkül; tanítás ingyen. A gyár 30 éves fennállása s világhire a legjobb kezesség.

Neidlinger G. Brassó, nagy-utcza 492. sz.

(626) 4-4

időül az 1887. évi január hó 8-án délelőtti 9 óraja Egerbegen a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a birói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden tükvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is meg, történni fog.

Az árvezetni kívánók végrehajtható kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, avagy annak a biróságnál birói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. szeptember 26.

A kir. járásbiróság m. telekvi hatóság.

Fontos mindenkinek.

A Conkling Manufacturing Company részvény-társaság Birminghamban (Anglia) a külföldre szóló rendkívüli postaszállítási kedvezmény folytán egyes általa gyártott, világhírű remontoir-zeborákat is elküld franco és vámmentesen Európa bármely községébe, anélkül, hogy a czimzettnek bárminő terhet is okozna. Mint különlegességet csak remontoir-órákat készitünk (kulcs nélkül, tartóján felhuzandó). Az órák kulcs nélküli szerkezete az ujkor egyik legpraktikusabb és jelentékenyebb találmánya. Az annyira terhes kulcskeresés helyett az óra a tartón való többszöri fordítás által huzatik fel. A fedelet nem kell kinyitni, nem hatol por bele, az olaj nem száll el, a rugó nem törhet és az óra a tizedrésnyi javítást sem igényli, mint a magát túlélt rendszer.

Legjobb ezüst — m. percsmutatóval, szépen vésett fedél, kristály üveg	9.—
— dupla fedéllel	10.—
18 kar. arany — lapos kristályüveggel, sima fedéllel monogrammal, czimerrel, vagy elegánsul vésett díszítéssel	20.—
— kis alak nőknek	23.—
— nagy alak férfiaknak	23.—
— erős dupla fedéllel, 13 rubin, kitűnő s szolid óra	30.—
— kis alak nőknek	30.—
— nagy alak férfiaknak	35.—
Royal Chronograph, 1/4 m. percsmutatóval, különösen erős fedéllel, pompás véséssel és kiváló munkával (egy óra, mely kereskedők által 120 frtért adatik el	50.—
— Ugyanazon óra dupla arany fedéllel (nyílt czimlap helyett	72.—
Imperial naptár Chronometer, jelezve a hónapot, napot és keltet, 1/4 m. percsmutatóval a központban, 3 külön erős arany fedél, — a legjobb óra, mely csak gyártatik s a mely kereskedők által 250 frton alul soha sem adatik el.	90.—

Franco és vámmentesen mindenhol. Monogrammok, czimerek stb. izlésesen bevéssze külön 1 frt.

Az angol órák a világ elismert legjobb órái s szemben a schweiziakkal pontosság, jó munka s tartósság miatt előnybe vonandók. A közvetlen hozatal 50% megtakarítást eredményez, mert az órák nem készitik az órákat maguk, hanem innen hozatják és aránytalanul nagy nyereséget követelnek. Mi nem bocsátunk közre vásári reklámokat, mi nem adunk semmit, félig ingyen, vagy gyári áron

alól. Senki sem teheti ezt! — hanem bizunk a közönség józan ítéletébe e gyárunk jó hírnevére, melyek 32 évi becsületes és lelkiismeretes törekvés által szereztünk. Mi csak a legjobb ezüstöt s kizárólag 18 kar. aranyat használunk s valamennyi szétküldött óra szabályozva van, biztosan, elegáns Marocco-dobozokba csomagolva, kész azonnali használatra. Egy 3 évre szóló kezességi nyilatkozat csatolva van s ez időn belül, minden javítást — franco beküldés mellett, — ingyen eszközölünk. Reális kiszolgálásunk biztosítékául óráinkat 3 havi próbaidőre adjuk, azaz a vevőnek joga van ez időn belül, ha a vásárolt tárgy ki nem elégíti, azt nekünk visszaküldeni s az összeg neki minden levonás nélkül visszatérítetik.

Bármely állam papirpénzei s bélyegei fizetésül elfogadtnak, esetleg történhetik a fizetés utalvánnyal is. Minden rendelés, a legkisebb is, lelkiismeretességgel még az nap teljesittek s 4 nap mulva a megrendelő birtokában van.

Czím: Conkling Manufacturing Company
55., Alma Str., Birmingham (England).

Ügynökségek és bizományi raktárak nagyon előnyös feltételek mellett állittatnak. (618) 5-6

Karácsonyi és ujévi ajándékok

gyanánt ajánlom gazdagon felszerelt raktáromat **diszkötések, költeménygyűjtemények-, apologusok-, ifjúsági iratokból** fiuk és leányok számára.

Társasjátékok, karácsonyfadíszítések, patent kő-építőkártyák eredeti gyári áron, minden szaknaptár, patent alapzatnaptár, a legujabb s legdiszesebb üdvözlő-jegyek s humorisztikus ujévi kártyák nagy választékban kaphatók.

Szives látogatást kér

Altstädter Antal

(630) 3-3 könyvkereskedése.

A köszvény és oszáz ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszereket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúzos fájdalmak, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyílások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánaatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlanhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban.*

*) Brassóban: Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Hornung Gyula s Honigberger A. gyógyszer-tárban. — Fő-raktár: Török Józsefnél Budapesten.

Figyelemre méltó!

Az ünnepekre és disznótornál nem nélkülözhető czikk, **kitűnő jó izü asztali ó-bor** hordónkénti árban egyes literenként üvegben à 40 kr. és üveg nélkül csak 32 kr. Annak meglepő olesó árát minősége bebizonyítja. — Kapható fűszerkereskedésben, a melyet ezen alkalommal is a t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlani bátorodom.

Teljes tisztelettel

Márk Sámuel,

(645) 1-1 Ó-Brassó, 1. szám alatti házamban.

Különlegesség!

Hogy a n. é. közönségnek alkalma nyiljék az alábbi czikkeket közvetlenül s igen mérsékelt áron beszerezni, az idény tartama alatt kicsinyben is eladok:

valódi fekete Duma-kaviart, vörös kaviart; valódi ponty; Lapardon, legfinomabb minőség; olivet, nagy „Volo“ s kicsiny „Trilie“. — Különféle halak: haresák, ponty stb., szózatlan és frissen sózva s. p.

Mutzig és Slaminek üzletében
színház-utcza, áruház.

Vidéki megrendelések 1/2 kilótól felfelé gyorsan teljesitettek utánvét mellett.

Kiváló tisztelettel

Bidu N. Miklós.

(625) 3-3

Különlegesség!

Czipő- és kalapraktár.

T. cz.

Midőn az irántam évek hosszú során át tanusított bizalmáért ezennel forró köszönetemet fejezném ki, egyuttal van szerencsém szives tudomására hozni, hogy üzletemet a Nagy-utcza és Czerna-utcza sarkán lévő 493. számú házba (ezelőtt Sabadeanu-féle üzlethelyiségbe) tettem át. Üzletem dusan fel van szerelve a legjobb minőségű, saját készítményű és külföldi **ezipőkkel**, a legujabb divatu, mindenféle színű, alakú és kelmejű **kalapokkal**, valamint a legkitűnőbb **esernyőkkel**.

Hogy t. vevőim bizalmát továbbra is kiérdemeljem, igyekezni fogok jó és kitűnő árut a legjutányosabb áron a legpontosabban kiszolgálni.

Brassó, 1886. október hó 1-én.

Molnár Zs. megbizottja:
Biró Gyula.

(452) 6-6

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 14-20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

őszi és téli évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanell, fekete és szines cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyük stb. a legjutányosabb áron mellett.

Felsőik és ruhamegrendelések gyorsan és olesó áron mellett készitettek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Alkalmas **K**arácsonyi **A**jándék!

Huzás már **deczember 27-én**

Kincsem-Sorsjegyek à 1 frt. | **11 sors-jegy 10 frt.**
6 sors-jegy 5 frt. 50 kr.

FŐNYEREMÉNY KÉSZPÉNZBEN

50.000 frt.

Továbbá **10,000 frt. 5000 frt. 20% levon.** | **4788 Pénznyeremény**

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

a **magy. lovaregylet sorsjegy-irodájában**

Budapest, Váci-utca 6. sz.

*Brassóban: lapunk kiadóhivatalában, Gross Mihálynál
és Adler Jakabnál.*